

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Jany Kubenové a JUDr. Evy Lukotkové, v právní věci žalobce: **B. D. T.**, nar., st. příslušnost Vietnamská socialistická republika, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem advokátní kanceláře Čechovský & Václavek, s.r.o. se sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1 proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, Nusle, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2014, č. j. MV-141274-8/SO/sen-2013,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce brojil proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 12. 2. 2014, č. j. MV-141274-8/SO/sen-2013, kterým žalovaný podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále též správní orgán prvního stupně) ze dne 17. 7. 2012, č. j. OAM-20520-14/DP-2011, jako opožděné.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla podle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3 ve spojení s ust. § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) zamítnuta žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení

k dlouhodobému pobytu vydaného dle ust. § 42 odst. 1 zákona o pobytu cizinců za účelem podnikání (OSVČ).

Žalobce namítá nezákonnost postupu správního orgánu, v jehož důsledku žalobce neměl možnost uplatnit právo na nahlížení do spisového materiálu, učinit návrhy na doplnění a právo na podání odvolání proti rozhodnutí. Žalobce nesouhlasí s názorem, že správní orgán sděluje informace o výsledku řízení, resp. o vydaném rozhodnutí pouze na žádost. Pokud se žalobce ve lhůtě k podání odvolání dostavil ke správnímu orgánu prvního stupně za účelem přehlášení pobytu, správní orgán podle jeho názoru pochybil, když jej neinformoval o doručování rozhodnutí formou veřejné vyhlášky. Pochybení správního orgánu spatřuje žalobce i v tom, že poté, co zjistil, že žalobce na hlášené adrese pobytu nemá poštovní schránku, z čehož dovodil, že jde o osobu neznámého pobytu, žalobci doručoval po celé řízení tzv. fikcí doručení či veřejnou vyhláškou, namísto toho, aby v souladu s principy správního řízení ustanovil žalobci opatrovníka tak, jak mu ukládá zákon. Žalobce má za to, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vzhledem k tomu, že správní orgán v rozporu s ust. § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu žalobci neustanovil opatrovníka, nenabývalo právní moci po vypršení 15denní lhůty po doručení veřejnou vyhláškou, ale že lhůta k podání odvolání počínala běžet až poté, co se žalobce seznámil s obsahem rozhodnutí, tj. dne 14. 1. 2013. Uvedeným postupem bylo žalobci upřeno právo na spravedlivý proces. Žalobce v neposlední řadě poukázal na skutečnost, že mu sice zaniklo živnostenské oprávnění, když z nedbalosti nesledoval délku jeho platnosti, avšak po inkriminovanou dobu nadále podnikal, počínaje dnem 3. 9. 2013 mu bylo vydáno nové živnostenské oprávnění. Napadené rozhodnutí proto žalobce považuje za zcela nepřiměřené.

S ohledem na uvedené skutečnosti žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a vrátil věc správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že skutkový stav a průběh řízení od podání žádosti do vydání pravomocného rozhodnutí je dostatečně popsán v žalobou napadeném rozhodnutí, a proto nebude dále rozváděno. Co se týče žalobních námitek, žalovaný plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

S ohledem na uvedené skutečnosti žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V návaznosti na podání žalobce ze dne 22. 10. 2014 soud v předmětné věci nařídil jednání. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaná se z účasti na jednání omluvili a netrvali na projednání věci za jejich účasti, konalo se jednání v nepřítomnosti žalobce i žalované.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Žaloba není důvodná.

Úkolem soudu v řízení bylo přezkoumat, zda správní orgán pochybil, pokud žalobci doručoval písemnosti v průběhu správního řízení fikcí, či veřejnou vyhláškou dle § 25 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění. Veřejnou vyhláškou bylo žalobci doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17.7.2012, č.j. OAM-20520-14/DP-2011, kterým žádost účastníka řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ ze dne 14.3.2011 zamítl a platnost povolení k dlouhodobému pobytu neprodloužil podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť účastník řízení přestal splňovat podmínku pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu uvedenou v § 46 odst. 7 písm. c) téhož zákona tím, že mu zanikla platnost dosavadního živnostenského oprávnění a současně mu nevzniklo žádné další živnostenské oprávnění. Rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 1 správního řádu dne 21.8.2012.

V žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobce uvedl adresu Jinou adresu, která by byla odlišná od místa pobytu, v žádosti neuvedl. Ze správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně usnesením ze dne 18.10.2011 přerušil řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu a současně s rozhodnutím zaslal výzvu k odstranění vad žádosti. Uvedené písemnosti se správnímu orgánu I. stupně vrátily poté, co byl účastník řízení vyzván k vyzvednutí zásilky, která byla připravena k vyzvednutí ode dne 27.10.2011 a nevyzvedl si ji. Správní orgán I. stupně dne 23.1.2012 veřejnou vyhláškou oznámil možnost převzít písemnosti shora uvedené, které si účastník řízení osobně převzal dne 1.2.2012. Dne 13.2.2012 na základě plné moci ze dne 8.2.2012 platné do 28.2.2012 zplnomocněný H. N. H. doručil chybějící doklady na OAMP. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že se žalobce dopustil přestupku podle zákona o pobytu cizinců, § 156 odst. 1 písm. i) tím, že neprokázal schopnost uhradit náklady zdravotní péče, za což mu byla pravomocně dne 23.2.2011 uložena bloková pokuta ve výši 1.000 Kč. Z živnostenského rejstříku správní orgán zjistil, že žalobce – podnikatel ukončil činnost v režimu živnostenského zákona 28.2.2012. Vyrozumění o pokračování v řízení a možnosti nahlédnout do spisu ze dne 7.6.2012 bylo žalobci doručeno uložením písemnosti 25.6.2012, zásilka nebyla vyzvednuta. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17.7.2012, č.j. OAM-20520-14/DP-2011 bylo doručováno žalobci prostřednictvím české pošty, zásilka byla dne 20.7.2012 vrácena zpět z důvodu, že je adresát na uvedené adrese neznámý. Dne 25.7.2012 správní orgán I. stupně veřejnou vyhláškou oznámil možnost převzít písemnost podle ust. § 25 odst. 2 správního řádu a to rozhodnutí o zamítnutí žádosti ze dne 17.7.2012. Uvedená veřejná vyhláška byla vyvěšena dne 6.8.2012, svěšena dne 22.8.2012. Dne 25.1.2013 bylo správnímu orgánu doručeno oznámení o převzetí právního zastoupení ze dne 18.1.2013. Žalobce dne 27.8.2012 doručil na Odbor azylové a migrační politiky, pracoviště Přerov změnu bydliště na Svatoplukova 2595/19 Prostějov, která byla prostřednictvím kurýra následně doručena Ministerstvu vnitra ČR, OAMP Praha. Poté byl správní spis zaslán z Prahy Odboru azylové a migrační politiky, pracoviště Přerov. Z uvedeného vyplývá, že v den oznámení změny bydliště žalobce 27.8.2012 správní orgán – Odbor azylové a migrační politiky, pracoviště Přerov neměl k dispozici žádné informace o tom, že se žalobci formou veřejné vyhlášky ze dne 25.7.2012 oznamovala možnost převzít rozhodnutí o zamítnutí žádosti a tudíž ze strany správního orgánu nemohlo dojít k žádnému pochybení či nesplnění povinnosti poskytovat informace týkající se stavu řízení. Dne 22.1.2013 došlo správnímu orgánu odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 17.7.2012, žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání podle § 41 správního řádu spolu se žádostí o určení neplatnosti doručení rozhodnutí ze dne 17.7.2012. Zástupce žalobce nahlédl do spisu u MV ČR OAMP, oddělení pobytu cizinců Praha 3 dne 1.3.2013 a doplnil odvolání žalobce podáním ze dne 22.3.2013, doručené MV ČR OAM 25.3.2013.

O žádosti o určení neplatnosti doručení rozhodnutí správního orgánu ze dne 17.7.2012, č.j. OAM-20520-14/DP-2011 a o určení neplatnosti okamžiku doručení podle § 24 odst. 2 správního řádu rozhodlo MV ČR OAMP usnesením ze dne 15.11.2013, č.j. OAM-20520-24/DP-2011 tak, že žádosti nevyhovělo pro nesplnění podmínky § 24 odst. 2 správního řádu. Soud se shoduje se správní argumentací rozhodujícího orgánu v tom, že žalobci správně nebyl ustanoven opatrovník podle § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu, protože se v jeho případě uplatnila výjimka z tohoto obligatorního pravidla uvedená v § 32 odst. 3, neboť žalobci nebylo odnímáno právo (v řízení šlo o prodloužení platnosti k povolení k pobytu), a proto lze aplikovat doručování pouze veřejnou vyhláškou. Samozřejmě účinky fikce doručení lze na základě zákonných podmínek uvedených v § 24 odst. 2 a § 41 správního řádu zvrátit. Podmínka § 41 odst. 2 byla naplněna, nebyly však naplněny podmínky uvedené v § 24 odst. 2, které jsou částečně shodné s podmínkami uvedené v ust. § 41 odst. 4 správního řádu. Měl tedy žalobce (žadatel) prokázat, že k nevyzvednutí zásilky došlo v důsledku dočasné nepřítomnosti na adrese, kam bylo doručováno, nebo ze závažných důvodů, které nastaly bez jeho zavinění. Žalobce však žádné takové důvody neuvedl, pouze tvrdil, že mu měl být ustanoven opatrovník či mělo být doručováno zmocněnému zástupci. V jeho případě však opomenul, že plná moc pro zmocněného zástupce byla platná pouze do 28.2.2012. Hlášená adresa v žádosti Mařatkova 918/2, Praha byla shodná s adresou místa podnikání, kterou měl žalobce uvedenou v živnostenském rejstříku, a proto se správní orgán nepokoušel doručovat na jinou adresu a doručoval formou veřejné vyhlášky. Konečně tímto způsobem správní orgán I. stupně doručoval žalobci výzvu k odstranění vad podání ze dne 18.10.2011, kterou si pak žalobce osobně převzal na pracovišti OAMP Chodov dne 1.12.2012. Správní orgán správně neshledal důvod zasílat rozhodnutí o zamítnutí žádosti ze dne 17.7.2012 na jinou adresu než tu, na které byl účastník řízení hlášen a která byla shodná s místem podnikání žalobce.

Pokud se týká námitky žalobce, že správní orgán měl žalobci ustanovit opatrovníka ve smyslu ust. § 32 odst., 2 písm. d) správního řádu se soud odvolává na rozsudek NSS ze dne 21.12.2011, č.j. 2 As 23/2011, v němž Nejvyšší správní soud vymezil, které osoby spadají do kategorie osob, jímž se prokazatelně nedaří doručovat *a těmito nejsou osoby neznámého pobytu, ani osoby, které si písemnosti opakovaně nepřebírají, a proto jsou jim doručovány cestou náhradního doručení. Tato kategorie osob směřuje spíše na případy, kdy je adresátovi opakovaně doručováno náhradním doručením, přičemž následně je k jeho žádostem opakovaně rozhodováno o určení neplatnosti takového doručení. Takové osobě lze ustanovit opatrovníka, který zajistí efektivnější průběh správního řízení.* Jak soud shrnul způsob doručování ve správním řízení v této věci shora, správní orgán I. stupně poté co se vrátila zásilka s výzvou k odstranění vad žádosti a usnesení o přerušení řízení jako nevyzvednutá v úložní lhůtě, doručoval tyto písemnosti veřejnou vyhláškou vyhlášenou dne 26.1.2012 a žalobci si uvedené písemnosti osobně převzal dne 1.2.2012 a k uvedenému způsobu doručování ničeho nenamítal a z uvedeného mu muselo být zřejmé, že zásilka mu byla doručována neúspěšně předtím česku poštou na adresu uvedenou v žádosti. Rovněž zásilka ze dne 7.6.2012 a to vyznění o pokračování v řízení a možnosti nahlédnutí do spisu mu bylo doručeno náhradním způsobem. Pokud se pak vrátila zásilka s rozhodnutím o žádosti ze dne 17.7.2012 s tím, že je adresát neznámý, správní orgán správně přistoupil k doručování veřejnou vyhláškou dne 25.7.2012, aniž by ustanovil účastníku řízení opatrovníka, neboť pro to nebyl důvod (viz právní názor NSS shora). Bylo povinností žalobce řádně a včas sdělit správnímu orgánu změnu adresy bydliště, adresy pro doručování, event. sdělit příslušné doručovací poště, kam mu mají být zásilky doručovány, či sděleno nové místo pobytu. Správnímu orgánu oznámil změnu bydliště dne 27.8.2012. Neplatnost doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17.7.2012 nenastala, a ani neplatnost okamžiku jeho

doručení podle § 24 odst. 2 správního řádu, neboť k nevyzvednutí zásilky obsahující rozhodnutí správního orgánu došlo v důsledku zavinění žalobce. Ve své žádosti neuvedl žádný důvod, který by zvrátil okamžik doručení rozhodnutí ze dne 17.7.2012.

Správní orgán I. stupně pak rozhodl usnesením ze dne 15.11.2013, č.j. OAM-20520-25/DP-2011, že se zmeškání lhůty po podání odvolání proti rozhodnutí ze dne 17.2.2012 nepromítá, neboť žalobce neprokázal, že překážkou doručení byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění. Proti tomuto usnesení podal žalobce včas odvolání, o kterém rozhodla komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců 12.2.2014 tak, že odvolání zamítla a usnesení MV OAMP č.j. OAM-20520-25/DP-2011 ze dne 15.11.2013 potvrdila. Následně žalovaná rozhodla svým rozhodnutím ze dne 12.2.2014, č.j. MV 141274 8/SO/sen 2013 tak, že odvolání žalobce podané dne 18.1.2013 proti rozhodnutí MV, OAMP č.j. OAM-20520-14/DP-2011 ze dne 17.7.2012, kterým byla zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ jako opožděné zamítla. Žalobní námitku stran nezákonného doručování písemnosti žalobci a neustanovení opatrovníka žalobci potažmo shodnou s odvolací námitkou žalovaná posoudila správně a shodně s posouzením této námitky nezákonného doručování písemnosti v rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 15.11.2013, č.j. OAM-20520-24/DP-2011. Uplatněná žalobní námitka je nedůvodná. Stejně tak je nedůvodná námitka stran povinnosti ustanovit žalobci (účastníku řízení) opatrovníka s poukazem na shora uvedené posouzení soudem. Pokud se týká námitky nesplnění povinnosti poskytovat informace týkající se stavu řízení, soud na základě konstatování obsahu správního spisu shora dovodil, že v době podání oznámení o změně bydliště žalobce 27.2.2012 toto bylo učiněno u Odboru azylové a migrační politiky, pracoviště Přerov, kde nebyl správní spis k dispozici, proto tento správní orgán neměl povědomí o průběhu a stavu řízení o žádosti žalobce. Uvedené písemnosti prostřednictvím kurýra zasílal MV ČR OAMP Praha, odkud posléze byl postoupen pracovišti Přerov, neboť od tohoto správního orgánu byl po podání odvolání spis vyžadován MV ČR OAMP Praha.

Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí MV ČR OAMP ze dne 17.7.2012 bylo doručeno veřejnou vyhláškou dne 21.8.2012, nabylo právní moci dne 6.9.2012, a proto podané odvolání ze dne 18.1.2013 je žalovanou správně posouzeno jako opožděné.

Na základě shora uvedeného právního posouzení žalobních námitek dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů
vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. března 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová